ПРОЛЄТАРІ ВСІХ КРАЇВ, ЄДНАЙТЕ СЯ!

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

CORNER PRITCHARD AVE. & McGREGOR ST.

UKRAINIAN LABOR NEWS

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. —— Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

РІК IV. Ч. 79. СЕРЕДА, 4. ЖОВТНЯ 1922. WINNIPEG, MAN. WEDNESDAY, OCTOBER 4th, 1922. 79. VOL. IV.

The Provincial Library City

ТУРКИ ГОДЯТЬ СЯ ПЕРЕГОВОРЮВАТИ З АЛІЯНТАМИ.

Турецьке національне зібране за мировою конференцією.

ЛОНДОН, 2. жовтня. — Депеша з Константинополя до "Сентрал Нюс" доносить, що турецьке національне зібране в Анґорі одноголосно одобрило нині мирову конференцію в Муданії. Зібране одобрює акцію Мустафи Кемаля відносно конференції з аліянтами і уповажнює вислати делеґатів до Муданії на мирову конференцію з Британією і иншими аліянтськими державами.

Таке рішене найвисшого турецького тіла уважають за ознаку, що небезпека війни між Великою Британією і турецькими націоналістами є значно менша, як була ще недавно. Сподіють ся, що турецько-аліянтська конференція принесе добрі наслідки.

Сю конференцію устроєно заходом французького висланника до Мустафи Кемаля Паші — Френкліна-Бульона.

Турків буде репрезентувати на конференції Ісмет Паша, який є наділений всіми повновластями.

Турки заняли всю невтральну полосу на азійськім боці.

КОНСТАНТИНОПІЛЬ, 28-го вересня. — Турецькі націоналісти заняли всю невтральну полосу на азійськім боці Дарданелів, за винятком Чанака, де є окопані Британці.

СОВІТИ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ БЛЬОКАДИ ДАРДАНЕЛІВ.

МОСКВА, 2. жовтня. — Російське совітське правительство вислало до Великої Британії, Франції і Італії ноту, в якій протестує проти бльокади Дарданелів і домагаєсь усуненя всіх обмежень щодо свобідного переїзду торговельних кораблів через проливи. Нота заявляє, що Британія оказує "обоятність до інтересів Росії і инших чорноморських держав".

Совітське правительство заявляє, що воно поробило замовленя в европейських краях та Злучених Державах і більшість тих замовлень є вже виконані. Кораблі є наладовані товарами і вони мали відплисти через проливи до чорноморських портів. Через аліянтську бльокаду вони не можуть відплисти в призначене місце і тому совітське правительство домагаєть ся від Англії і аліянтів, щоби вони знесли бльокаду, яка відбиваєть ся шкідливо на чорноморських краях.

ГРЕЦЬКИЙ ЕКСКОРОЛЬ ВИЇХАВ ЗА ГРАНИЦЮ.

ПАРИЖ, 1. жовтня. — Депеша Гаваса з Атен доносить, що всі члени грецької королівської родини, за винятком князя Павла, який стає наслідником трону, відплили з королем Константином до Італії.

Венізельос спеціяльним грецьким представником перед аліянтами.

ПАРИЖ, 30. вересня. — М. Венізельос зателеграфував в пятницю вечером до Атен, що він приймає запрошене "революційного комітету" взяти на себе обовязок обороняти грецькі інтереси в аліянтських столицях.

Депеша з Лондону подає, що Венізельос прибув вже до Лондону, де має перебути кілька тижнів.

В самій Греції кілька старих міністрів є арештованих. Нове правительство складаєть ся переважно з приклонників Венізельоса.

БОЛГАРСЬКІ СЕЛЯНИ Є ПРОТИ ВИНОВНИКІВ ВІЙНИ.

Переводять референдум над 12 арештованими міністрами.

СОФІЯ, 2. жовтня. — Дванайцять бувших премієрів і правительственних міністрів находить ся тепер у вязниці, де вони будуть задержані до висліду референдуму, підчас якого нарід буде голосувати, чи вони були винні чи не винні за втягнене Болгарії до війни.

Підчас арештовань, що мали місце минувшого вівтірка, поліції помагали селяни, які стерегли кождого виходу в місті, через який можна-б було втічи.

Воєнний стан в Софії.

КОНСТАНТИНОПІЛЬ, 24-го вересня. — Наслідком політичних боїв, які відбувались на улицях Софії в пятницю і вчера, в тім місті заведено воєнний стан. Жертвою конфлікту є 15 убитих і около 100 ранених.

Арештовано голову обєднаних партій, які поборюють селянський кабінет премієра Стамбулінського. Між побитими на улицях є декілька послів і політичних провідників.

Селяни побили буржуазних політиків і міністрів.

СОФІЯ, Болгарія, 20. вересня. — Минувшої пятниці селяни напали на поїзд, який віз делеґатів на конвенцію буржуазної опозиційної партії в Тірнові. Селяни вигнали з ваґонів всіх пасажирів і здорово побили буками. "Хлопський параґраф" виписано між иншим на шкірі трох бувших премієрів, кількох бувших членів кабінету і богатьох послів. Кількох менше знатних буржуїв побито на смерть. Відтак цілу ґрупу задержано під арештом і випущено доперва сьогодня наслідком особистих заходів короля Бориса.

Селян розярила поголоска, що конвенція опозиції плянує повалити селянське правительство.

Референдум над міністрами.

СОФІЯ, 23. вересня. — Болгарське правительство має намір перевести референдум в справі тих бувших міністрів, які в 1913 р. втягнули Болгарію у війну з Турками і війну програли. Міністри булиб покарані згідно з вислідом загального голосованя.

БІЛОҐВАРДІЙЦІ ЗАБИРАЮТЬ ЯПОНСЬКУ ЗБРОЮ.

ТОКІО, 25. вересня. — В японських мілітарних кругах говорять, що між ґенералом Дітеріксом, протибольшевицьким провідником у Владивостоці і манджурським ґенералом Чанґ Цо Ліном прийшло до тайного порозуміня в справі спільної акції проти військ Совітів і Далеко-Східної Республики. На основі того порозуміня ґенерали поділять ся зброєю, яку лишають Японці, евакуюючи Сибір. Чанґ Цо Лін дістав вже частину військових приборів, які лишив перший контингент Японців, опустивших Сибір.

ДО КАНАДИ ПРИЇЗДИТЬ СОВ. ТОРГОВЕЛЬНА МІСІЯ.

Канадійське правительство вишле місію до Сов. Росії.

БЕРЛІН, 25. вересня. — Депеша з Москви доносить, що протягом найблизшого часу правительство Совітської Росії вишле до Канади торговельну місію з Волковим на чолі.

Між правительствами Совітської Росії і Канади був заключений торговельний договір, подібний до договору заключеного між Совітською Росією і Англією.

Подібну місію вишле правительство Канади до Совітської Росії, щоби познакомити ся з торговельними відносинами в тім краю.

Делеґація буде купувати в Канаді рільничу машинерію і насіне.

ЛОНДОН, 29. вересня. — Депеша Райтера з Москви подає, що російський комісар заграничної торговлі Красін заявив в інтерв'ю, що до Канади їде торговельна делеґація, яка зможе закупити рільничу машинерію і насіне, щоби при помочи них розвинути російське рільництво.

Анґлійське робітництво за торговлею з радянськими републиками.

ЛОНДОН, 22. вересня. — Відбувший ся тут з початком сего місяця конґрес анґлійських професіональних союзів приняв одноголосно резолюцію, яка домагаєть ся від анґлійського правительства повного відновленя торговельних зносин з Росією. Резолюція жадає також ревізії Версальського договору.

СОВІТСЬКА РОСІЯ ВИСЛАЛА РУМУНІЇ УЛЬТІМАТ.

БУКАРЕШТ, 24. вересня. — Правительство Совітської Росії вислало до румунського правительства ультімат, в якім грозить Румунії війною.

Совітське правительство зажадало негайного випущеня на волю двох російських летунів, які були приневолені висісти в Бесарабії. Се стало ся перед 4 місяцями. Румунське правительство увязнило російських летунів, обжаловуючи їх о поширюване комуністичної пропаґанди.

Ультімат був висланий бездротним телеґрафом і в нім було сказано, що на случай, коли летуни не будуть негайно освободжені, совітське правительство буде вважати се приводом до війни.

СЕНЗАЦІЙНІ АРЕШТОВАНЯ В ВАРШАВІ.

Краківський "Naprzód" подає дальші вістки про ревізії і арешти комуністів у Варшаві. Арештовано 8 осіб. Відкрито великі склади бібули. Крім сього в звязку зі справою Теплїца переведено ряд ревізій в Закрочині і Новому Дворі під Варшавою. Арештовано богато осіб. В Закрочині арештовано: Бродзкого, Дзєшковського, Фоґеля, Шаймана, Кірша, Розенберґа і Меренгольца. В Новому Дворі арештовано сина місцевого богача, власника млина і тартаку Зільберштайна. Зільберштайн як і всі другі, се молоді інтеліґенти. Польські часописи подають кождого дня сензаційні відомости про арешти свіжо прибувших комуністичних аґітаторів з радянських републик.

З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

ВИПУСК ЧЕРВОНИХ СТАРШИН В КИЇВІ.

Київський "Більшовик" доносить:

31-го серпня в Київі відбула ся велика врочисть випуску червоних старшин зі всіх військових шкіл м. Київа. З приводу сього на Софійському майдані відбув ся парад старшинам. Парадом командував начальник військових шкіл м. Київа тов. Радецький. На парад прибув помічник командуючого всіми озброєними силами України та Криму тов. Корк, котрий проїздом зупинив ся в Київі, та помічник командуючого військом Київського військового району т. Левічов.

Від імени Раднаркому України і командуваня всіми озброєними силами України та Криму тов. Корк витав курсантів, старшин, червоноармійців і політробітників з врочистим днем випуску нових червоних старшин. Тов. Корк підкреслив, що головне військове командоване звернуло пильну увагу на зміцнене Червоної армії гарними старшинами та підготовку її з технічного боку. Військові школи заповнюють ся цілком селянами та робітниками і вживають ся всі заходи, щоб червоні старшини не відривали ся від працюючих верств. Перед червоними старшинами стоїть велике завдане — підготовити молодих вояків та утворити міцну Червону армію, що дасть можливість легко справити ся з ворогами Радянських Републик.

Промову тов. Корка вкрито гучним "ура" і співом Інтернаціоналу.

Потім ще виголосили привітні промови представники Ґубвиконкому і Ґубкому.

Електрофікація на Миргородщині.

В Миргородському повіті з початку 1922 р. до сьогодня зелектрофіковано міста: Попівку, Яреськи, Барановку, Сорочинці, Богачку, Кікінці, Камишино та хутір Злодіївку, і радгосп. Миколаївку, Двигунами для електрофікації використано водяні турбіни на млинах по річці Псьол. Двигуни мають від 8 до 80 кінських сил і обслуговують майстерні, лікарні, школи, установи і населене, довкруги на 6 верстов.

В майбутному, коли буде змога, в м. Миргороді гадають збудувати постійну електричну стацію трохфазного току таких розмірів, щоб вона могла шляхом передачі лініями високого напруженя обслуговувати всі місточка (за винятком, розташованих на річці Псьол, де є змога використати водяну силу) повіту. Тимчасово-ж ухвалено в кождому місточку збудувати свою стацію, для чого вже є потрібні динамо машини і деякий матеріял для установок. Є підстави думати, що за 1922—1923 рік всі місточка повіту матимуть електричне освітлене для загального користуваня.

Видане шкільних підручників.

Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет визнав потрібним поширити видане шкільної літератури та підручників для початкової трудової школи, длячого асиґновано Державидавництву потрібну суму з запасного фонду Раднаркому України.

РЕЗОЛЮЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В ВІННІПЕҐУ.

Протестують проти польсько-панського терору в Галичині.

На масовім українськім робітничім вічу в Українськім Робітничім Домі в Вінніпеґу в неділю, 1. жовтня, ухвалено одноголосно слідуючу резолюцію:

"Ми, українські робітники міста Вінніпеґу, зібрані на масовім мітінґу дня 1. жовтня, висказуємо своє глубоке обурене і протест проти насильств і кровавого терору поповнюваних польсько-шляхецькою владою в насильно занятій нею Східній Галичині.

Протестуємо також проти обману, яким українська буржуазія хоче звести визвольну боротьбу селянських і робітничих мас Східної Галичини на бездорожа і намагаєть ся добитись влади для себе, щоб замістивши польських панів на дальше вдержувати сі маси під гнетом і визиском капіталістів і дідичів ріжних народностий.

Ми заявляємо своє співчутє і прирікаємо поміч революційним селянським і робітничим масам Східної Галичини, котрі борять ся так проти національної як і соціяльно-економічної неволі, для котрих так польсько-шляхецька влада Пілсудського, як і українсько-панська влада Петрушевича, є ворогами.

Шлемо вислів нашого співчутя всім жертвам польсько-шляхецького терору і привіт всім тим борцям, що змагають до повного освободженя селянсько-робітничих мас Східної Галичини і встановленя там не панської, а своєї селянсько-робітничої влади".

(За сею резолюцією не голосувало лише 3 чи 4 "патріотів" з Нар. Дому.)

Віче випало надзвичайно успішно. Саля Українського Робітничого Дому була переповнена, так що многі мусіли стояти.

Промовляли на вічу тт. Шатульський, Попович і недавно прибувший зі старого краю бувший Січовий Стрілець, очевидець злочинної політики петрушевичівців і траґедії галицької армії. Предсідателював тов. Навізівський.

На поміч жертвам польсько-шляхецького терору в Східній Галичині зібрано на вічу 70 долярів.

Віче закінчило ся около 6. години вечером.

МІТІНҐ ЖЕНЩИН-РОБІТНИЦЬ.

Повідомляєть ся всіх женщин-робітниць в Вінніпеґу, щоб в середу, дня 4. жовтня, відбудеть ся в Укр. Роб. Домі

ПРОПАҐАНДОВИЙ МІТІНҐ.

Просить ся всіх женщин-робітниць взяти участь в мітінґу.

Комітет.

КАНАДІЙСЬКІ ПРИЯТЕЛІ СОВІТСЬКОЇ РОСІЇ.

В слідуючу пятницю, 6. жовтня, відбудеть ся в Trayellers Hall забава з танцями, дохід з котрої піде на поміч голодуючим в Совітській Росії.

Вступ на забаву 50 ц. Початок о годині 8.30 вечером.

Замовляйте шесте число "Голосу Праці", яке вийшло за місяць вересень на 48 сторін друку. Ціна 25 ц.

ПРЕДСТАВНИКИ КАНАДИ НА КОНҐРЕСІ КОМІНТЕРНА.

МекДоналд і Спектор делеґатами від Роб. Партії Канади.

ТОРОНТО, 30. вересня. — Канадійські робітники будуть репрезентовані на четвертім конґресі Третого Інтернаціоналу, що має відбути ся в Москві в місяци листопаді. Про се оповіщено в головній управі Робітничої Партії Канади.

Делеґатами на конґрес Комінтерна є члени екзекутивного комітету партії Джон МекДоналд і Морріс Спектор, які находять ся вже в дорозі до Росії.

Розпочав ся соціялістичний конґрес в Римі.

РИМ, 1. жовтня. — Сьогодня розпочав ся тут соціялістичний конґрес, щоби вирішити будуче становище партії.

Сен. Бора розпочинає кампанію за признанем Сов. Росії.

ШІКАҐО, 1. жовтня. — Сенатор Виліям Е. Бора з Айдаго домагав ся нині на мітінґу освободженя всіх задержаних за нарушене воєнних законів вязнів і признаня російського совітського правительства. Був се перший з серій мітінґів, які мають відбути ся по цілих Злучених Державах в користь тих двох справ.

Всеукр. Ц. В. К. визнав потрібним забезпечити Наркомпрос та віднести до загального буджету кошти на утримане 150 молодих вчених для науково-досвідних катедр.

ЛЕНІН ВЖЕ ВИЗДОРОВІВ І ПОВЕРНУВ ДО ПРАЦІ.

Буде проводити засіданем Ради Народних Комісарів.

МОСКВА, 2. жовтня. — Николай Ленін повернув до активного завідуваня справами російського совітського правительства. Завтра він буде предсідателювати на засіданю кабінету, перший раз від часу поважного занедужаня, яке спричинило його часове усунене ся від державної праці.

Ленін приїхав до Кремлю зовсім тихо, так як він не любить ніяких церемоній. Він прибув незамітно в товаристві своєї жінки і сестри. Його привитало кількох близших товаришів.

Послідний раз Ленін виступав публично на конґресі металістів в місяці марті.

Чічерін виїхав до Москви.

БЕРЛІН, 23. вересня. — Російський міністер заграничних справ Чічерін виїхав вчера звідси до Москви на наради, які там відбудуть ся в справі положеня на Близькім Сході. Перед своїм відїздом Чічерін заявив представникам преси, що ні Росія ні Туреччина не допустять до створеня нового Ґібральтару на Близькім Сході. Вони будуть всіма силами противити ся поширеню британських впливів на тій стороні світа.

БЕРНО, 25-го вересня. — Швайцарія числить около 400.000 фабричних робітників, з яких під теперішну пору около 52.000 є без праці.

МАСОВИЙ РОБІТНИЧИЙ МІТІНҐ!

ПРИХОДІТЬ ЯКНАЙЧИСЛЕННІШЕ

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 8. ЖОВТНЯ

ДО УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ

НА

МАСОВИЙ МІТІНҐ

на котрім буде обговорювана

СПРАВА РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА В КАНАДІ.

Ся справа дотичить кождого робітника і робітницю, завтрішний день яких не є забезпечений. Ніхто не подбає про забезпечене долі робітника, єсли він сам про неї не подбає. Приходьте товариші робітники і робітниці на сей мітінґ масово і кличте своїх знакомих.

ВСТУП ВІЛЬНИЙ!

ПОЧАТОК О ГОДИНІ 2.30 ПО ПОЛУДНИ.

ЩЕ РАЗ НА ДОМАГАНЄ ПУБЛИКИ!

З ОГЛЯДУ НА ТЕ, ЩО МИНУВШОЇ НЕДІЛІ БОГАТО ЛЮДИЙ НЕ МОГЛО БУТИ НА КОНЦЕРТІ ІЗЗА БРАКУ МІСЦЯ, ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИЙ КРУЖОК ПРИ УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕҐУ РІШИВ УСТРОЇТИ

В НЕДІЛЮ 8. ЖОВТНЯ В УКР. РОБ. ДОМІ

ДРУГИЙ ВЕЛИЧАВИЙ

КОНЦЕРТ

З ДЕЩО ЗМІНЕНОЮ ПРОГРАМОЮ.

ПОЧАТОК КОНЦЕРТУ О ГОД. 8.30 ВЕЧЕРОМ.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.
Subscription per year $4.00
Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ"
часопись для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ,
Видає Стоваришене "Українських Робітничих Вістий".
Передплата на рік $4.00
Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS,
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ДОВКОЛА ПЕРЕВОРОТУ В ГРЕЦІЇ.

Грецький король Константин "подякував" за своє вторичне царствоване. Подякував після того, як не вдало ся йому завоювати Туреччини "на славу великої Греції", а на користь тих, хто його піддержував в сій війні.

Погром російської армії в Карпатах і коло Варшави привів до поваленя царату, а погром грецької армії в Анатолії привів до переміни корони в Греції. Тоді як брат царя Михаїл Александрович, на користь якого цар Микола II. "зрік ся" трону, "відмовив ся" від щастя бути царем без санкції російського народу, син грецького короля Юрій приняв від батька корону, хоч, розуміеть ся, не знати як на довго, бо судячи після коротеньких звісток в буржуазних газетах, збунтувавші ся грецькі війська попри клич — "проч з королем", піднимали кличі — "нехай жиє Ленін і Троцький".

Сі втікаючі з Анатолії грецькі війська забирано на кораблі і відвожувано на грецькі острови і там насильно розоружувано. Грецька ліберальна буржуазія вживала всіх заходів, щоби недопустити сих військ до Атен, боячись наслідків скандальної політики грецької придворної мілітаристичної кліки.

За військами збунтувала ся і ціла грецька фльота і війська в Солуні та Тракії. Побачивши, що сей бунт грецьких військ прибрав грізні розміри і може вилитись в небажану для грецької буржуазії, навіть для противників короля, форму, ліберальні грецькі пани прилучились до збунтувавших ся військ і фльоти і в сей спосіб пробують використати положенє в свою користь. На революційних кличах грецьких військ до власти прийшли ті самі пани, які започаткували греко-турецьку війну. Пятнуючи разом з військами збанкротовану політику короля Константина і його сторонників, вони в той сам час кричать — нехай жиє Греція в Тракії, в Анатолії і смерть Туркам. Для них політика Константина була зла не тому, що він кинув сотки тисяч Греків в Малу Азію для завойованя Туреччини, але тому, що він не побідив Турків.

Нове грецьке "революційне" правительство реорґанізує тепер недобитки грецької армії для пімсти над Турками, так само, як се хотів зробити Керенський в 1917 році. Він так само прийшов в Росії до власти після упадку царизму. Прийшов до власти тоді, як російська армія і робітництво казали: проч з війною, ми хочемо мира і хліба. Керенський, а з ним і вся ліберальна буржуазія, хотіли використати сі революційні кличі російської армії і робітництва в своїх інтересах. Зазначуючи на кождім кроці, що він з народом і за народ, Керенський проти волі свого народу повів його проти німецьких і австрійських багнетів. І тільки по ділах російський народ побачив, що кличі Керенського і всеї російської буржуазії не мають нічого спільного з кличами народа, коли Керенський замість мира, повів російські революційні війська проти німецьких багнетів.

Те саме відбуваєть ся тепер і в Греції. Новий грецький король ніякої ролі в політиці Греції тепер не грає. Єсли він стане по стороні теперішного "революційного" грецького правительства, він втримаєть ся на троні так довго, як саме те правительство.

Як довго втримаєть ся нове правительство?

Порівнуючи його становище зі становищем Керенського в 1917 р., як також положенє грецької армії і працюючого народу Греції з положенєм російської армії і народу в 1917 р., ми не хочемо сим сказати, що наслідки теперішної грецької революції будуть ті самі, що і в Росії. Греція є маленька держава, політикою якої руководять імперіялісти великих держав, ще й до того її географічне положенє ставить її в зависимість від тих, що руководять капіталістичною машиною на Близькім Сході і на Балкані.

Єсли-б нове "революційне" грецьке правительство і змогло зреорґанізувати грецьку армію і повести її знова проти Турків, що без помочі зовні є цілком неможливим, то по першій найменшій невдачі повторить ся історія "наступу" Керенського в Галичині. Однак не треба забувати, що за плечима неслухняної армії Керенського стояли працюючі маси Росії, а за плечима грецької армії стоять аліянтські війська. Єсли-б грецька армія і захотіла обернути свої багнети проти "революційного" грецького правительства, то все одно вона, а з нею і грецькі працюючі маси будуть безсильні щонебудь зробити, бо Грецію окружають аліянтські дреднавти.

Завдяки географічному положеню і "самостійній" політичній та економічній зависимости Греції від держав антанти, вдало ся грецькій буржуазії розоружити збунтувавші ся недобитки своїх військ, як також завдяки сим обставинам вона може тепер піднимати голос про реорґанізацію тої армії та відгрожувати ся Туреччині пімстою. В противнім разі з Греції, поруч з королем Константином, втікала-б була і грецька буржуазія. Про се яскраво свідчать кличі збунтувавших ся, нині розоружених грецьких військ.

Водинець.

МАНІЯ ВЕЛИКОСТИ.

Є люди, що хорують на манію великости. Є також партії, що терплять на ту саму небезпечну хоробу. Такою партією є в Галичині націоналдемократична, яка себе охрестила чомусь "українською народною трудовою партією", мало що не Labor Party. Полищити треба на боці ті хвальби, які нікому не зашкодять, але не можна мовчки проминути того, що українські ендеки беруть все на свій рахунок, що кращого зроблено на якому небудь полі українського житя в Східній Галичині.

"Діло" охрестило себе всенародним дневником, хоч воно добре боронить інтереси наростаючих українських паскарів і попів, чванить ся, що є органом поступової думки і т. д. Так само в справі виборів від якогось часу голосить "Діло", що Головна Рада У.С.Д.П. і Комуністична Партія Східної Галичини прилучили ся до становища трудової партії, коли тимчасом ухвала Головної Ради У.С.Д.П. була переведена на кілька днів скорше, а в лоні трудової партії тоді саме смішно мала ґрупка обстоювала власне думку активної участи в виборах. Та се не стоїть на перепоні редакторови "Діла" розписувати ся пізнійше, мовляв, як ми — так і всі — навіть комуністи, от наша заслуга. Таким способом пускаєть ся в світ свідому брехню.

"Діло" видумало також якихсь українських комуністів, про яких досі ніхто нічого не чув, бо в Галичині є Комуністична Партія Сх. Галичини, а нема української комуністичної патрії. На се не треба бути втаємниченим, а треба трохи більше інтересувати ся сучасним суспільним рухом — тоді не виписувалось би таких нісенітниць, як се дуже часто стрічаєть ся на сторінках народовецької преси. Відомим є чейже, що комуністичні партії носять все назви даної країни і є інтернаціональні, а не національні.

Дальше відомо є, що Головна Рада У.С.Д.П. взагалі в справі виборів ні з ким не переговорювала, а не бере участи з прінціпіяльних і тактичних причин, а не тому, що так хочуть українські буржуазні партії, які чи тепер, чи в четвер будуть говорити з польськими буржуазними партіями, що по дусі є ті самі, тільки методи мають инші. Ті партії по однаковій ідеольогії мусять зговорити ся, так як соціялістичні партії таки колись дійдуть до одноцілого фронту проти буржуазії. Тільки хай польська буржуазія більше дасть уступок і концесій, бо досі нічого не дає, тоді ми побачимо, як будуть співати ті всі, що грають на перших струнах всенародних інтересів, права нації на державність і т. д.

Обовязком журналістики є інформувати по змозі обєктивно, а сього якраз хибує українським трудовикам, коли інформують світ специяльно про себе і про свою партію. Коли би сього придержували ся трудовицькі ідеольоги та ставили ся до свойого обовязку хоча трохи серіозно, тоді би не було таких промахів як дітвацька погроза жидівських погромів, які разом з иншими великими аспіраціями тільки компромітують самих трудовиків і не приносять їм великої чести. ("Земля і Воля".)

ПОДЯКА З УКРАЇНИ ЗА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ.

ПОВНОВАЖНЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО
УКРАЇНСЬКОЇ СОЦІЯЛІСТИЧНОЇ
РАДЯНСЬКОЇ РЕСПУБЛИКИ
В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

ПРАГА, 13. вересня 1922.

Комітетам Допомоги Голодним на Радянській Україні в Вінніпегу і Ню Йорку.

Дорогі Товариші!

Посилаю Вам копію телеграми отриманої з Харкова від Голови Центральної Комісії допомоги голодним при ВУЦВК:

"Повноважному Представництву УСРР в Чехословаччині т. Левицькому.

Центральна Комісія допомоги голодним при ВУЦВК підтверджує отриманє 84 вагонів жита і муки, **висловлює українським американським робітникам глубоку подяку за братську допомогу робітникам і селянам України.**

31. серпня 1922 р.

Голова ЦКПГ **Г. Петровський".**

Дорогі Товариші! Робітники і селяни Рад. України устами Голови Центральної Комісії допомоги голодним, як і Голови Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету Рад висловлюють Вам глубоку подяку за братську допомогу. Ваша допомога врятувала сотні тисяч від чорної голодової смерти.

На днях я написав Вам листа про дальшу допомогу а головно відбудові сільського господарства, яке знищене імперіялістичною, горожанською війною, та довершене знищеню голодом. В сьому листі я не згадав про дальшу допомогу дітям.

Як Вам може відомо, що після ріжних білогвардійських нападів на Радянську Україну, після погромів, на Україні осталось богацько безпритульних дітий сиріт, яким потрібна допомога. В минулу зиму на Україні голодувало коло 1½ міліона безпритульних дітий. Зараз іде робота по будованю дитячих будинків, санаторій і т. п., а також розміщеня їх серед трудового (переважно сільського) населеня України. І в сьому році прийдеть ся помагать голодним дітям.

Я Вам писав, що мару чорної голодної смерти пережито, але після такого страшного голоду, не знищена нужда і хороба. Радянський Уряд і працюючий народ України принимає всі зусиля, щоб знищити зовсім голод, нужду і хоробу з одної сторони, а з другої, що найголовнійше відбудоване, укультивіроване сільського господарства, — засіяти всі поля. А щоб їх засіяти треба сільсько-господарських машин й знарядя, худоби і коний. В голодних губерніях худоба вигинула, та й зараз там помагать треба населеню, бо богацько землі було не засіяно.

Тому, Дорогі Товариші, я звертаюсь до Вас як до товаришів і братів з закликом о дальшу допомогу. Ми знаємо також ваше положенє в звязку з істнуючим безробітєм, ми знаємо скільки Ви вже допомогли, але коли побідивши голод, нужду і хоробу, відбудувавши економічне житє, — сільське господарство, робітники і селяни України за рік-два віддячуть ся Вам стократно.

Як я Вам писав в попередному листі, що головною задачею є відбудоване економічного житя країни, а особливо сільського господарства, як головної господарчої галузи нашої країни. На сей трудний, але основний шлях ми стали, приложивши всі наші сили і ресурси.

Ваша допомога дасть нам змогу як найскорше се завданє виконати і тим зміцнити підвалини господарчого житя Робітничо-селянської Радянської України, інтереси котрої дорогі всім пролетарам цілого світа.

Остаюсь з пролетарським привітом

М. Левицький,
Уповноважений Представник УСРР
в Чехословаччині і Голова Закордонного Бюра Центральної Комісії
Допомоги голодним при ВУЦВК.

ПРАГА, 5. вересня 1922 р.

Дорогі Товариші!

Після нового урожаю, ми приступаємо в більшій частині до відновленя нашого сільського господарства, яке як Ви самі знаєте знищене імперіялістичною та горожанською війною і якого знищеня довершував голод. Голод знищив не тільки житє сотні тисяч працюючих та бідних селян, але зруйнував і їх господарство, оставив пусткою цілі оселі. При чому можна лише замітити, що згинуло більш як 1½ міліона рогатої худоби, та около міліон коний.

Щоб приступити до оброблення землі, щоб селянин міг засіяти і приступити до відновленя свого сільського господарства, йому необхідна допомога.

Радянське Правительство в першу чергу взялось рішучо за переведенє економічного відродженя країни, а особливо за укультивіроване, відновленє і зміцненє сільського господарського житя.

Мимо всіх тих лайок, які сипались на нашу голову, мовляв причиною голоду являєть ся система господарки большевиків і т. д. сьогодня відомо цілому світови, що лише Радянська влада, влада робітників і селян могла побідити голод, не лишаючи народу, не відкладаючи рук, а безвпинною і рішучою боротьбою, з цілою енерґією взялась за допомогу голодним, за знищене голоду. Головне, нужду і голодову смерть пережито, лишаєть ся ще одно основне велике завданє — се відбудоване економічно - господарського житя України. На сей трудний основний шлях ми стали і боремось з цілою енерґією, вкладаючи всі наші сили і ресурси.

Сьогодня бачучи нашу перемогу, деякі людці з української еміграції, які раніш перед страшною марою голоду і смерти сотень робітників і селян України затирали руки, радуючись сим горем, бачучи в сьому смерть робітничо-селянської влади, — сьогодня вони орґанізують Комітети допомоги голодуючим, і по більшій части жертви тих, які дійсно хотять допомогти, попадають для їх власних цілий. Таких комітетів утворилось богато майже в кождій країні з української еміграції. Стоячи на становищу реальної дійсної допомоги працюючому населеню України, робітники і селяни усіх країн самі зуміють опреділити сі орґанізації. Якій Україні вони думають помагати? Кому? **Нема другої України крім одної робітничо-селянської Радянської України. Україна не закордоном на еміґрації, а на землі заселеній українським працюючим людом.** За суверенність Радянської України робітники і селяни проляли стільки крови, віддали не лише на фронтах стільки житя, але і в страшну чорну і історичну хвилю нужди, чорної мари голодові смерти зуміли захистити її і побороти голод.

При допомозі працюючих цілого світа, як також при Вашій братерській допомозі голод побіджений. Ми нині тішимось і твердо держимо червоний прапор, який нашими зусилями ловіває не лише в Радянських Републиках але в країнах нашого перебуваня.

В тяжку пору голоду переживаємого країною ми ішли в бій, кидаючи туди всі свої сили, дальше робили все, що було лиш можна, щоби допомогти голодуючим, щоб не дати загинути страшною голодовою смертю народови. Вступаючи в договори з чужинецькими орґанізаціями і державами, робили ті чи инші уступки, але ми старались щоб в основному не закабалить український працюючий народ.

І зараз в сьому трудному завданю відбудови економічного сільського господарського житя ми і тут недозволимо закабалить Україну.

Суверенність робітничо-селянської Радянської України, права працюючих мас, добробут трудящих ся, ми будемо держати і проводити до кінця.

Страшну мару голодової смерти ми за допомогою працюючих цілого світа побідили і ми віримо, що з новою енерґією ще з більшою рішучістю взялись за господарське діло, числячи на дальшу допомогу зі сторони працюючих цілого світа, вийдемо побідниками. Хай лають вороги, хай ллють крокодилячі сльози. Діла і факти говорять за себе. Весь світ знає, хто помагає голодуючим і хто дальше хоче і буде помагати.

Побідивши голод і мару голодової смерти, ми сю нашу основну задачу виконаємо і **Радянська Україна вийде на міжнародну арену як суверенна пролетарська держава.**

Прошу Вас дорогі товариші ще раз передайте щиру, товариську братерську подяку всім, які допомагали голодуючим робітникам і селянам Радянської України. За Ваші жертви ми тут купили 80 вагонів жита і 10 вагонів муки та медикаменти.

Голодуючі на Радянській Україні знають, хто щиро їм помагає. Ваша допомога уратувала сотні тисяч голодуючих від голодової смерти. Ваше щире пролетарське співчутє і Ваша допомога запала глибоко в серця народу України.

Остаюсь з пролетарським привітом,

М. Левицький.

Товариші! Не забувайте про поміч "Укр. Роб. Вістям!"

ПАРАДОКСИ.

Сповнилось! Канадійські Яцкови і Твердохліби на канадійськім ґрунті — нині доконаний факт. Появились вони під назвою "приятелів України".

Пословиця каже: оборони нас, боже, від приятелів, а з ворогами ми сами справимо ся.

До такого типу належать і ті новомодні "приятелі України", які видають в Оттаві "ґазету" "Приятель України". Чим коштом вони її видають — господь тільки відає, хоч догадати ся не трудно, перечитавши перших кілька рядків на котрій небудь її сторінці.

Хто є сі "приятелі"?

Старі — знакомі, про яких вже не раз писало ся і які за послідний час повели на сході Канади так "відповідаючу їх назві" роботу. А прецінь всім відомо: коли робиш найбруднійшу роботу, то мусиш прикривати її найголоснійшою патріотичною назвою.

В "своїй" за чиїсь гроші ґазетці сі "приятелі" боронять Канаду перед поширюванєм ідей "Леніна і Троцького між Канадійцями українського походженя".

І кажуть властям таке:

"Пропаґанда (большевицька) ведеть ся під назвами ріжних товариств, попираних і черпаючих директиви з большевицького дневника **"Українські Щоденні Вісти"** з Ню Йорку; **"Народної Волі"** зі Скрентону, Па.; **"Українських Робітничих Вістий",** що виходять у Вінніпегу... та помагають большевизмови в Канаді".

І дають сі "приятелі" таку пораду канадійським властям:

"Повинні-б знайти ся способи, аби припинити большевицькі змаганя в Канаді. **Приналежна влада повинна би заглянути до сих ґазет і до товариств.**

Большевики голосно кричать, що в Росії має бути рай. Коли-ж так, **їх треба би сейчас депортувати** до того раю в Росію, щоб вони нас, Канадійців лишили в спокою".

Єсли-б так сі "приятелі" мали роги?

***

Звідки походять сі "приятелі України" і що спонукало їх до такої "приятельської" роботи?

Товариші з Торонто пишуть до редакції "Укр. Роб. Вістий":

"Англійська презбитерія перевела контролю по своїх парафіях і Кратову парафію знайшла в найгіршім положечю, бо до його церкви приходить в неділю, дві-три жінки, а часом то й того нема. І секта сказала, що не буде більше йому платити, бо нема парафіян. Він почав плакати і звалив всю вину на большевиків... Він тепер тут такі чуда витворює, що з него на улиці і діти починають сміяти ся".

Чи не "трагічне" положенє бувшого ненависника релігії? Ту станеш не тільки "приятелем України"...

Єсли-б то справді большевики купували собі аґентів та давали гроші на видаванє ґазет, то сей "отчик" закадив би тоді презбитеріянам за їх невдячність...

Ой, ще й як закадив би. Коли-б тільки зміг дістати від большевиків "ладану" для "Кадила".

***

Скаржив ся перед мною один католик:

Не було, каже він, наших патріотів в неділю, 24. вересня на мітінгу Назарука в Board of Trade салі в Вінніпегу. А на недавній маніфестації вони вели перед. Бо то було перед виборами. А тепер не прийшли. Я вже питав деяких люкий, чому вони не прийшли. Дехто каже, що бояли ся, щоб їх не питали, де поділи ся фонди "сироти Івася" і ріжні повоєнні фонди. Инші кажуть, що вони не прийшли тому, бо знали, що їх не виберуть касієрами, але покличуть дати щось на "народну справу"; а вони є тої думки, що вони можуть тільки збирати, а не давати. Отож ні "grain dealer"-и ні адвокати на мітінґ не явили ся...

Бо була там більша риба від них. А вони кажуть, що як ми маємо бути на другім місци, то ліпше ми не будемо там зовсім.

Виходить, що коли не дасьте нам контролі над "позичкою", то нема вам і патріотизму.

***

В неділю, 1. жовтня відбуло ся в Укр. Роб. Домі в Вінніпегу масове робітниче віче, яке зворушило "патріотичні" душеньки до самого їх чорного дна.

Ох, і заверещали-ж вони.

Вже по мітінгу бігали вони довкола Робітничого Дому аж до 12-ої години ночі....

Бігали, кричали, приводили "старших" з "Народного Дому", а ті відтак знова бігали, приносили "документи", якими "доказували" з піною на устах, тобто потверджували, що зібрані ними для помочі працюючим в Галичині гроші вони вислали на руки... Смаль-Стоцьких та Дністрянських в Празі та Відни.

Що спричинило такий неспокій серед патр-р-ріотів?

Те, що на мітінгу в Укр. Роб. Домі українські робітники сказали їм, що вони хрунї!

Та й се ще другорядне. Найголовнійше, що попри пятноване терору польської шляхти в Галичині, українські робітники пятнували також і льокайську роботу українських панів і ухвалили відповідну резолюцію. При голосованю над сею резолюцією всі робітники (около 800) встали; не встало лише чотирох "патріотичних" хрунів.

Прийдеть ся "патріотам" йти зі скаргою на українських робітників до польського консуля, бо... бо канадійські власти чей же не схочуть морочити собі голову тим, що українські робітники ставлять петрушевичівців на рівні з польською шляхтою.

***

Грецький король "зрезиґнував" на користь сина і виїхав на "вакації" до Італії. "Революційне" грецьке правительство, згодившись щоби син короля Константина Юрій був королем, лишило в Греції про запас і його брата Павла, бо кажуть, що нема надії, щоби молода королева вродила наслідника.

Далековидні грецькі дипльомати... Не даром і "революційні". Шкода, що буржуазні ґазети не подають, котрому міністрови-хірурґови нового грецького правительства випало щастє збадати молоду грецьку королеву і поставити діягноз, що годі від неї сподівати ся наслідника.

Бувають ріжні дива на світі в теперішний неспокійний час.

Мусій.

ХТО ВИНЕН ЗА ПРОЛЯТУ КРОВ УКРАЇНСЬКИХ СЕЛЯН І РОБІТНИКІВ?

Як Ви цікаві знати за що і проти кого воювали та в чиїх інтересах проливали свою кров українські селяни і робітники Галичини, то прочитайте собі інтересну книжку п. н.

ЯК ГАЛИЧАН ВТЯГНУЛИ В КОНТРРЕВОЛЮЦІЮ

Написав її полковник Українських Січових Стрільців, Юліян Чайківський. **Ціна книжочки 10 центів.**

Замовленя посилайте до:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts., —:— Winnipeg, Man.

ЗНАЧІНЄ ФРАНЦУСЬКО-НІМЕЦЬКОЇ УГОДИ.

(Кореспонденція до "Українських Робітничих Вістий".)

Відносини капіталістичної конкуренції в Европі переходять новий степень розвою, прибирають нові форми. Европа приймає нове обличе.

Завзяті, непримиримі до тепер вороги, німецька і французька буржуазія, погодили ся на одній точці, а саме спільний визиск німецького пролетаріяту і спільний зиск, яким мають вони поділити ся. Преса обох до недавна ще бундючих ворогів приготовляла свої суспільности до факту згоди і найновійші вісти про підписане торговельної угоди між сталевим магнатом Німеччини Стіннесом а маркізом de Lubevfac завершила перший крок в трестованю німецької і французької зелізної індустрії.

Сам факт угоди, яка передає німецьким капіталістам відбудову знищених війною теренів у Франції, се яскравий доказ, як рідна буржуазія робить інтерес із прикрого положеня своєї країни. В названій угоді німецький "націоналіст" Стіннес назначив собі 6% доходу при доставі і відбудові у Франції. Фінансові операції буде переводити німецький дрезденський банк. Що се значить? Се значить, що німецький пролетаріят обложить ся ще тяжими податками, щоби виплатити французькій буржуазії німецькі воєнні відшкодованя в сумі пятнайцять сот міліярдів (1,500.000,000.000) марок, відраховуючи 6% доходу, се значить около **сто міліярдів (100.000,000.000) марок кріваво здертих з пролетарських мас Німеччини опинить ся в кишені найбільшого німецького "націоналіста" Стіннеса.**

Тому що ті 15 сот міліярдів мають бути виплачені в товарах, роблених в Стіннесових фабриках, то дочислити треба до 6% найменше ще 30% на зиск фабрик.

Гроші на се підуть не з кас німецької буржуазії а з податку, який "демократична" держава стягне з працюючих мас, а буржуазія заробить на сьому нові сотні міліярдів.

Та не тільки з тої сторони треба цікавити ся угодою французьких та німецьких капіталістів. Угода зміняє цілу політичну ситуацію в Европі. Ся угода се здобуток французької буржуазії в боротьбі зі своїм англійським конкурентом, се перший крок в трестованю французько-німецької зелізної індустрії, се перший крок до створеня европейського металевого тресту, се вирване з під англійського впливу цілої Европи а навіть Азії, се хвилева побіда Франції над Англією. В Европі творить ся нова сила, якій не має иншої дороги розвою, як крівава війна з Англією. Наближаєть ся нова крівава різня. З другої сторони наступлять в загальнім політичнім положеню Европи нові зміни. Цікавим буде тепер становище Польщі, яка тратить своє значінє як загроза Німеччині, а остає тільки як оруде проти Радянських Республик.

Англія з другої сторони буде старати ся недопустити і в зародку знищити повстаючий союз французько - німецької буржуазії.

А робітництво не сміє стояти з заложеними руками і дозволити заложити собі подвійне ярмо. І дійсно страшний визиск, голод, біла революціонізують широкі маси німецького робітництва. Маси бажають діла і творять органи до переведеня боротьби за своє істноване. Фабричні ради рухають ся і жадають скликаня вседержавного конгресу фабричних рад. В рядах робітництва велике обурене на соціялпатріотів за їхне піддержуване політики Стіннеса. Проти німецько-французької капіталістичної угоди поставлять робітники угоду німецько-французького пролетаріяту.

Перші кроки се недавний зїзд представників німецької і французької комуністичних партій. Пролетаріят мусить зрозуміти вагу положеня, недопустити до немилосердного визиску зединених буржуазій, ані до крівавої нової різні.

В. Левич.

Відень, 9. вересня 1922.

ВОРОГ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ.

(Кореспонденція з Торонта.)

Про людий, котрих українське робітництво вже давно викинуло на політичний смітник, не вартоб і згадувати, та однак коли не викинете непотрібну вам річ геть подальше від себе, а вона починає псуватись, смердіти, заражувати своєю гнилю воздух, тоді ви мусите про ню заговорити. Коло нас ось живий труп, від котрого заносить смердячим газом, ось мікроб, котрий хоче знищити організм українського робітництва.

Павло Крат, знаний чуть не всему робітництву в Канаді як український патріот, оборонець українських справ, любитель української мови, виступив явно проти українських діточих шкіл в Канаді, мало того, він просто закликає поліцію і правительство розігнати такі школи і не дати українським робітничим дітям учитись їх матерної мови, бо як він заявив, се є на перешкоді асиміляції. "Українські Робітничі Вісти" пару тижнів тому назад дослівно передрукували його заяву і відповіли від себе так, як слідувало робітничій часописи. Як видно, товариші з "Укр. Роб. Вістий" добре стежать за роботою, котра ведеть ся проти робітничої кляси і відповідають кождому по його заслузі. Я хочу ще раз ту справу зачепити, тому що Крат на тім не спиняєть ся, а дальше веде свою чорну роботу і починає їздити до других місцевостий, щоб і там шкодити; тому хочу, щоб робітники троха ширше познакомились з сею птицею.

Ось на днях в торонтонській часописи "Телеграм" була замітка, що на чолі з Кратом чотирнайцять українських товариств в Торонті виповіли війну торонтонським большевикам. Шкода тільки, що не називає Крат те все українським правительством, а то якось лучше пасувалоб. Хіба-ж Крат гірший від других? Я вірю, що на другий раз вже так буде: українське правительство в Торонті обявило війну українським большевикам в Торонті. Тоді певно буде всім зрозуміло. Ну, щож, обявили війну і сидять, віча нігде не скликають, крім в церковній гали, бо там поліцію легко покликати, та і святе се місце: сего не чіпай, скажуть.

Та річ не в тім. В Кратових чотирнайцятьох товариствах є аж девять членів, включаючи туди і їх жінок і Пиндиковського, що обрабував українських робітників на шіфкартах і тепер сидить в тюрмі. Та Крат не робить сего ізза патріотизму, ні, а просто з такої причини: англійська презвитерія, котра платитиь Кратові гроші, питає його: що-ж ти робиш? Ми тебе тримаємо вже три роки, а в тебе все три жінки в церкві. Як так дальше буде, то ми тебе наженемо. Тоді Крат давай мститись на большевиках і зовсім не числить ся, які наслідки з того будуть. А чесної праці він боїть ся як Жид свяченої води, він до того лінивий, що ніколи і книжки до рук ніякої не візьме, а вдає з себе учену людину. Се чоловік, котрий знає трохи англійщиною калічити, окрім тої мови ніякої иншої мови не знає. Не дурно він колись сам писав, що люди мають звірячий інстинкт, декотрі наслідують лиса хитрість, декотрі осла впертість а декотрі свині лінивство. Він сам належить якраз до тих послідних, що заліз в грязь і таляпає ся в ній так, що аж хрунькає від насолоди.

Наслідки Кратової ганебної роботи можуть бути дуже погані, так як правительство звернуло увагу не на те, чого там вчать, а на те, що там вчать української мови. А се є на перешкоді асиміляції і тому то треба сї школи розігнати. Перші кроки вже розпочаті. Тут в Торонті є таких шкіл чотири, до котрих учащає близько 200 дітий. Через два тижні вже не дають спокою: одного дня приходить поліція, розпитує і пише, другого дня інспектор чистоти, також щось пише, третого репортери від буржуазних газет і т. д. Чим воно скінчить ся, не знаємо. Одно знаємо, що щоби Крат не зачинав, все мало або сміший або сумний кінець.

Щоб широко не розводитись, коротенько подам його діяльність, щоб було для всіх відомим, що се за птиця той Крат.

Насамперед він був диким соціялістом. Будучи одного разу у Львові на студентськім зібраню, він в чужім помешканю позривав зі стін образи, бив, домав, топтав ногами, кричав як скажений. В Вінніпегу одного разу на мітінгу витягнув ніж і рвав ся бити. Будучи на заході, не мало лиха він там натворив. Нині він організує завтра розбиває. Стає презвитерським попом і каже: я плюю на презвитерію. Покидає презвитерію і приїздить на зїзд У.С.Д.П. та плаче, щоб його назад приняли. Покидає захід і приїздить до Торонта. Насамперед його жертвою падає відділ У.С.Д.П. Сефаніцького і одного товариша завів під дурного хату; ті пізнійше опамятались і покинули його. Дальше снує павутинє і організує контреволюційне гнїздо: українську книгарню на чолї з Єремійчуком.

З гнїзда того часто вилітали сліпі, глухі духовні каліки, яких Крат виплекував під своєю реверендою. Перший вилетів Комітет Помочи Українським Емігрантам, та скоро він захорів, а робітники долярів не прислали, не було защо доктора привезти і комітет попрощавсь зі світом. Вилітає Червоний Хрест і зараз незадовго Крат заганяє його в могилу та відправляє над ним панахиду. Комітет визволеня Східної Галичини вилітає з гнїзда завчасу і як маленька пташка, котра випаде з гнїзда а мати її не піднесе, то мусить так і загинути, або діти її замучать, так і згинув той комітет. Родить ся комітет визволеня Буковини. Крат акушеркою і своєю умілостю комітет при породі замучив.

Знов українську книгарню на чолї з Єремійчуком довів до того, що пару тижнів тому назад її зліцитували. Здалоб ся ширше про се згадати, так як богато членів тої книгарні є тепер навіть добрими товаришами та знаходять ся поза Торонтом і нічо про се не знають, що їх гроші вже пропали. Скорше вони відібрати не могли, а тепер вже запізно. Так то пішла людська праці ізза господарки Крата. Вся машинерія пішла на ліцитації за 1900 долярів, котра коштувала колись тисячі. А всю книгарню продали на павни в "рег-шап". Книжки там знаходились такі, яких українське робітництво вже не потребує, як ріжні сонники, статути презвитерської церкви і т. д. Особливо журнал "Заморський Вістник", котрий минувшого року ще був на краєвій виставі (Exhibition), а сего року 3 фірі повних мішків "Вістника" лежить в "рег-шап". Я був очевидцем, коли ладували його на фіри, і коли мішками тягнули по підлозї до фіри, то в мішках папір шелестів і в шелесті тім я чув стогін не одного робітника, я бачив кровавий піт на тих мішках і мені жаль було дивитись, що ті люди так змарнували людську працю. Одним словом, смерть контрреволюційного гнїзда була дуже погана.

Вартоб згадати тут і про причини упадку її, може се буде інтересувати товаришів в других місцевостях, а може і в них таке колись станеть ся. Насамперед клясово свідомі робітники заявили тим книгарникам в Торонті, щоб вони не тримали більше в своїй книгарні чорносотенних часописий, як "Український Голос", "Кан. Фармер", "Ранок" і инші, які стоять на стороні капіталістів і затроюють ум робітника. Вони сего не хотіли зробити, а навпаки, нехотіли тримати в себе таких часописий, як "Українські Робітничі Вісти" або "Укр. Щод. Вісти". Тоді свідомі робітники зігнорували їх а натомість в своїх відділах, котрих є тут чотири, вибрали кольпортерів, котрі на кождім маєвім зібраню чи представленю продавали робітничу літературу. І проминуло лиш кільканайцять місяців як контрреволюційна книгарня почала кашляти, прийшов доктор і сказав, що вона мусить вмерти. Крат ще хотів сповідати, але поки він прибув до хорої, то вона вже лежала на возі, лиш ноги протягнула. Крат лиш засміяв ся, не радив навіть свічку світити, бо, мовляв, вмерлому нічого не треба.

Або що за комедію він справляє що року на краєвій виставі (Exhibition), що відбуваєть ся в Торонті. Звичайно на виставі є богато річий із ріжних галузий промислу, а найбільше і що найцікавійше, се найновійші технічні винаходи. Що Крат тут робить? Він при помочи презвитерії дістає місце, потім збирає ріжні старі українські і не українські річи і репрезентує тим український народ. Так і пише там: сорок міліонів а пів міліона в Канаді і виставляє сей нарід на сміх. Ось вам річи в українськім кутку на канадійській виставі: старий гуцульський кожух з обмащеними олієм полами (зняв з якогось бідного емігранта) висить високо на патику з перекривленим раменем, нагадує щось страшного; сині штани, одна штанка закочена а друга опущена; закрашені галунки; кілька поясів, що в Галичині жінки на селї підперізувались; "Заморський Вістник" (тільки сего року його вже не було, бо він небіщик); ступа і жорна. На що він ту ступу і жорна тут притаскав і що спільного жорна мають з Україною, то тільки один Аллах може його розібрати. Та-ж жорна і ступа се є річи, якими майже всї старинні народи послугувались: і Римляни і Жиди і Греки, а в північній Шотляндії і в Арабії ще й нині уживають їх. Чи й ті народи мають тим репрезентуватись?

Особливо Крат відзначивсь на виставі сего року. Зібрав около двайцять мущин і женщин засліплених патріотизмом, повбирав їх в сині штани і вишиті сорочки і давай репрезентуваи їх перед Англійцями як український хор. І від другої години до пізного вечера волочились ті люди як цигани між стотисячною товпою, попід склепи, попід реставранти колядували вони, та ще щоб хоть були рядом машерували, а то так одне другого перебігало, що виглядало на собаче весїле. Бракувало кождому вчепити на чоло дошку з написею, що се український хор, а то люди не знали, що вони собою представляють. Одні говорили, що се "джипсі", другі казали, що африканське весїле, а треті з усмішкою підкрикували з заду. Над вечер український хор зайшов під стайню, де свиний привозять на виставу, а там вже так "врепрезентували ся", що аж позахрипали. А Крат на останку подякував публиці (що в стайни лежала і рохкала) за терпеливість і за пошану до українського хору.

Дивіть ся на виставу: Німець виставив тут найновійшої моди трактор, а Крат жорна; Поляк Маєвскі машину, що робить дуже скоро цеглу, а Крат ступу; Англієць ріжні технічні винаходи, а Крат всунув туди гуцульський кожух. І чи всї клепки є в його голові?

На закінчене раджу приятелям Крата, щоби відвели його до шпиталю, нехай не смішить українського народу.

М. Гаврило.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісти"!

ЧЕРВОНИЙ ПРАПОР.

Слїзми залито світ безкраїй,
Житє для нас — крівава путь;
До бою-ж, братя, без ваганя —
Чинїм катам нещадний суд,
Чинїм катам нещадний суд!

Ширше линь, скрізь лунай, вільний спів!
Наш прапор тьмарить їхні трони,
Несе він
Помсти грім,
Люду гнів,
Сипле свободи засів,
А колїром ясний червоний:
На ньому кров робітників,
На ньому кров робітників!

Кати не знають і спочину, —
Кують кайдани знов і знов,
Та вовче зло на віки згине,
Добром просякне людська кров,
Добром просякне людська кров!

Ширше линь, скрізь лунай і т. д.

Насильства лад щоб зруйнувати,
Всесвітним правити добром, —
Берімось спільно працювати
І споживати все гуртом,
І споживати все гуртом!

Ширше линь, скрізь лунай і т. д.

Вперед брати, мов хвилї в морі,
Плече в плече, душа одна!
Хто спинить повінь на проеторі,
Як греблю враз прорве вода,
Як греблю враз прорве вода!

Ширше линь, скрізь лунай і т. д.

Тиранам смерть! В бою поляжем,
А знищим їх отрутний гніт,
Ми путь нову землї покажем,
І праця опанує світ,
І праця опанує світ!

Ширше линь, скрізь лунай і т. д.

З польського й руського текстів скомпонував:

Евг. Касяненко.

ЩО ДІЄТЬ СЯ В СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ.

Кат українських дітий.

В с. Кізлів п. Камінка струмілова від кількох літ панує всевладно учитель Поляк Владислав Якубовскі, правдивий кат українських дітий. Сей добродій не учить нічого кромі польських пісень, а українського слова в школї ніхто не чує. За найменшу дрібницю побиває дітий. Так на приклад синови Зофії Коверко так побив плечі, що він повернув до дому цілий залитий кровю. Дітям Анни Козуб і Марини Дзюби обірвав вуха. Підчас науки сей ширитель освіти і апостол висшої культури на "кресах" лає дітий останними словами, яких соромив би ся і сільський пастух, а в приступі гніву на павзі инакше не кличе дітий, тільки: "Chodźcie tu s. syny!" Діти, вернувши зі школи до родичів, не в силї оповісти тих страхіть і знущань, які доводить ся їм переживати під опікою сего педагога. Той самий учитель був колись управителем школи в Безбродах, звідки його селяни прогнали буками. В цілому селї панує страшне обурене проти звірств Якубовського, але селяни безрадні і безсильні супроти інспектора і староства, яке стоїть в обороні ката українських дітий. Якубовскі вигідний свойому начальству тим, що вчить виключно по польськи, переслїдує Українців і виховує кількоро польських дітий в шовіністичнім дусї. А місцевий священик Українець заміть стати в обороні катованих дітий, робив стараня і голосив в церкві, що дім української читальні треба дати на польську школу, на що ніхто не згодив ся.

Як то було.

Львівський "Dziennik Ludowy" доносить:

В четвер вечером побачили поліційні агенти Стецула і Фарина на болехівському мостї в Стрию трох підозрілих молодих хлопців. Агенти задержали їх і відібрали від них якийсь пакунок та зажадали леґітимації. Один з них подав леґітимацію, а рівночасно витягнув револьвер і стрілив до агента Стецули, трафляючи його в живіт. Заки товариш раненого витягнув револьвер, арештовані типи повтікали. Виявило ся, що в пакунку був динаміт призначений на висаджене моста, а леґітимація була виставлена на імя одного українського студента. В звязку з тим арештовано двайцятьлітного сина зелїзничника Березу і заряджено пошукуване за втікаючими. Тої самої ночи о 12. год. напало двох людий на жандарма, який патролював коло почтового уряду в Стрию. Напасники почали стріляти до жандарма з револьверів, а жандарм відповів також стрілами. Заалярмовано поцілю. Стрілянина тревала з годину.

Парцеляція.

На весні князь Чарториський із Журавна розпарцелював фільварок в Дубравці, розуміє ть ся для спроваджених Мазурів і для здемобілізованих охотників з армії Абрагама. Нашим селянам заявив ось що: "Rusinam nie sprzedam, choćbym swoim za darmo rozdał". Небавом потім одної ночі невідомі особи підложили огонь під стирту сїна, вартости 3 міліонів. Сїно згоріло до тла. Другої ночі згоріла ще одна стирта сїна у князя Чарториського вартости 2 міліонів і стирта збіжа вартости 22 міліони. Підчас пожежі ніхто із селян не хотів ратувати, так що все згоріло до стебла.

"Шляхціц на загродзе".

В селї Розворянах п. Перемишль адміністратор фільварку І. Пеньонжко використовує селян в нечуваний спосіб, головно тому, що село не має власного пасовиска. За винайом пасовиска сей адміністратор каже собі орати 3 морґи поля. Як тільки худоба перейде поза межу, то адміністратор накладає кару, а пасовиско оре. Сей самий шляхтич стріляв з криса до українських студентів Коваля і Кебала за те, що купали ся в ріці, а до Дмитра Філядарі, який гонив коні дорогою, стріляв з револьвера.

Кольонізація.

Орґан Паскопястів "Piast" оголошує спис маєтків на Волині призначених на кольонізацію для здемобілізованих жовнірів і Мазурів: В пов. Луцьк, в громаді Чаруків, 300 морґів першорядного чорнозему. Земля лежить 15 км. від стації, в селї є костел, польська школа народна і середна.

Повіт Рівно, село Постійно, 1000 морґів поля, 200 морґів ліса, матеріял будівельний для кольоністів на місци.

Повіт Сарни, село Рафалівка, телеграф, стація, почта, костел, польська школа на місци, 1000 морґів для парцеляції, з чого 150 морґів ліса. Будівельний матеріял на місци.

В пов. Ковель, село Галузе, 300 морґів поля, будівельний матеріял на місци. Ціни як найнизші.

Хтось нищить зелїзничі шляхи.

Як доносить "Gazeta Poranna" на днях наступила катастрофа потягу на лінії Львів—Підгайці, між стаціями Дунаів—Буще. Паротяг того потягу вискочив із шин і скотив ся з насипу. На місце катастрофи виїхав віцепрезес дирекції зелїзниць, бо як доносить ся ґазетка, істнує підозріне, що катастрофа є наслідком замаху.

Спалили зелїзничий магазин.

В Камінці струмиловій невідома рука спалила зелїзничий магазин. Цікаве є те, що того самого дня перетято водопроводи, щоб унеможливити гаше не пожежі. В одному із сїл недалеко Камінки спалено будинки польських кольоністів. В одного Мазура згоріло 16 штук худоби.

Згоріла стодола польських монахів.

В Дашеві коло Стрия 26. м. м. згоріла велика стодола із збіжем в монастирі римо-католицьких Салезіянів.

Зелїзнича катастрофа.

Недалеко Устрик під Хировом з невідомих причин наступила катастрофа. Виявилось, що шини на тому місці були знищені, від чого ваґони вискочили поза зелїзничий шлях.

Знову бомби.

В Стрільчисках коло Мостиск поліція арештувала Франка Калимона в хвилї, коли він підкладав дві бомби під місцевий польський млин.

Новий замах в Яворові.

Львівський "Дзеннік Людови" доносить, що невідома рука знов підложила вибуховий набій під зелїзничий міст в Яворові. Набій експльодував і знищив міст. Се вже третий замах в тім місті.

Поліція гуляє!

В Стрілисках нових пов. Бібрка 27. серпня в читальні відбули ся сокільські вправи членів читальні. Підчас вправ впали до читальні з вереском польські поліцаї, приказали піднести руки вгору і в ординарний спосіб лаючи присутних, перевели особисту ревізію. Поліцаї грозили карою за те, що їх не повідомлено про вправи.

Ревізія на провінції.

Дня 28. серпня переведено ревізію в домі о. Трешневського і студ. Джуса в Хороброві та в домі студ. Осипа Каравана в Сокали. В Сокали відбула ся також ревізія у о. Олійника. Дня 31. серпня в Бишеві арештовано студ. Михайла Мончака і двох його товаришів, що приїхали з Яворова.

Згоріло збіже.

В селї Переспі коло Сокаля згоріло 4 стирти збіжа власности дідича Країнського.

Конфіската оборонної промови Домбаля.

Варшавський пресовий відділ сконфіскував брошуру п. н. "Промова посла Домбаля, виголошена перед окружним судом у Варшаві дня 4. липня 1922 р."

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісти".

ОДНОЦІЛИЙ ПРОЛЄТАРСЬКИЙ ФРОНТ.

(Резолюція Бюра Професійного Інтернаціоналу в Москві.)

1) Наступ капіталу, який відбуваєть ся тепер в цілім світі, є спробою буржуазії найти вирішенє витворених і заострених війною противенств капіталістичного господарства шляхом використаня нею всіх середників економічної і політичної влади для того, щоби розходи, звязані з війною і всі наслідки економічної кризи звалити на плечі пролетаріяту. Світова кріза примушує капіталістів всіх країв до найбільшого ограниченя розходів продукції в напрямі найменшого опору, переводячи зменшенє заробітної платні, побільшенє дня праці і зміцненє експльоатації на ґрунті позбавленя пролетаріяту найелементарнійших завойовань з минувшини, спихаючи його в найбільшу нужду.

2) Сей наступ є пляномірно зорґанізований капіталом, і проходить в ріжних краях, зміняючи тільки форму. В краях високої валюти заробітна платня безпосередно знижуєть ся, в той час, як в краях низької валюти капіталістичні підприємці не підвисшають грошевої заробітної платні відповідно до зниженя покупної сили. Тимчасом обі форми капіталістичного наступу по сути однакові спричиняють зростаюче зубожінє пролетаріяту і витворюють безпосередну загрозу самому істнованю робітників. Стале зубожінє робітничих мас викликає в широких верствах пролетаріяту глибокий гнів і стало зростаючий нахил до єдности і до єдности і до спільної боротьби проти невиносимої нужди.

3) Реформістичні провідники Амстердамських Профсоюзів викривають свою цілковиту неспосібність зорґанізувати робітничі маси для відбитя наступу капіталу, бо ще недавно сї амстердамські провідники відкидали самий факт наступу і пробували потішити робітників вихвалюванєм Союза Народів і співробітництвом з підприємцями в ріжних парітетних економічних орґанізаціях і коаліційних правительствах. Не дивлячи ся на се, що ся політика і тактика цілковито збанкротувала, вони абсолютно нічого не підпринимають, щоби протиставити наступови капіталу дружний і зорґанізований опір пролетаріяту, обмежуючи ся до безкорисних скарг та нарікань. Ні в одному краю, ні в Америці, ні в Анґлії, Німеччині, Швайцарії чи Франції ми не бачимо спроб опортуністичних професійних провідників обєднати всї пролетарські сили, щоби протиставити їх силї капіталу. Ми не бачимо, щоби в національному або міжнародному масштабі Амстердамці рішили вступити в серіозну боротьбу, але зате ми бачили, що підчас страйку анґлійських гірників, бюрократія профсоюзів, в національному і міжнародному масштабах, зрадила робітників. В Чехословаччині і Швайцарії бюрократія профсоюзів саботує оборонну боротьбу пролетарських мас проти капіталістичного наступу, лякаючи ся, що результатом тої боротьби може бути потрясенє капіталістичного ладу.

4) Сей відступ бюрократії профсоюзів від орґанізації і переведеня обєднаної боротьби всего пролетаріяту в богатьох випадках лучив робітничі маси в розвиненю їх сил для опору капіталістичному напорови. Се освідомлювати починають собі все більше широкі маси робітників. У них росте воля до боротьби, котра є найліпшим проявом до створеня єдиного пролетарського фронту, виникаючого навіть проти волї амстердамської профсоюзної бюрократії, коли инакше неможливо.

Сторонники Червоного Інтернаціоналу Профсоюзів, революційні синдикалісти і комуністи повинні проявити ініціятиву створеня єдиного фронту проти наступу капіталу. Єдиний фронт повинен охопити і обєднати всїх тих робітників внутрі і на зовні Амстердамського Інтернаціоналу, котрі готові вступити в боротьбу проти зниженя заробітної платні, проти збільшеня дня праці і проти зміцненя експльоатації, котрі годять ся бороти ся проти недостаточної платні і експльоатації жіночої праці і проти загальної повседневної нужди робітничого істнованя.

5) Обєднані підприємці найрішучійшим робом використовують слухняну їм державну власть проти пролетаріяту. В звязи з тим робітники неминучо будуть примушені розвинути і зміцнити оборону своїх найконечнійших економічних інтересів до розмірів прямого наступу на буржуазну державу, щоби зруйнувати її і настановити на її місце пролетарські орґани влади.

6) Єдиний фронт повинен бути збудований, як в національних, так і в міжнародних рамцях. Але ріжниця від Амстердамців випливає перше всего в тім, що ми готові бороти ся всіми способами проти всїх проявів капіталістичної експльоатації (зменшеня заробітку, збільшеня дня праці і т. д.) Відносно ж Амстердамців, то вони не тільки відкидають боротьбу за диктатуру пролетаріяту, але перелякано ухиляють ся від всякої серіозної економічної боротьби, знаючи, що під теперішний час подібна боротьба може перешкодити відбудові капіталістичного господарства. Ми стоїмо за боротьбу проти наступу підприємців, тому що вона є одиноким средством забезпеченя пролетаріяту від поневоленя. Ми є за боротьбу, бо ми не клопочемо ся відбудою капіталістичного господарства, а його зруйнованєм. Ми віримо в силу і спосібність робітничої кляси збудувати господарство і саму державу на таким основах, котрі унеможливлять всяку експльоатацію. Ми вороги капіталістичної відбудови, бо вона є можлива тільки на трупах міліонів пролетарів.

7) Ми готові чесно бороти ся в обєднаних зі всіми робітниками рядах за людські умовини праці. Ми вступаємо в сю боротьбу: 1) тому, щоби втягнути в продукційний процес ті міліони безробітних, котрі тепер засуджені на голод, і 2) тому, щоби зміцнити боєву силу і опір пролетаріяту на ґрунті людських умовин істнованя. В імя сих завдань, ми готові принести найбільші жертви і в будучих боях злучити ряди навіть з сими, котрі до сего часу ще не освідомили собі необхідности боротьби за всю політичну і економічну владу пролетаріяту.

8) Ми звертаємо ся до всїх робітничих орґанізацій всїх країв з предложенєм сформувати єдиний фронт на ґрунті оборони економічних інтересів робітничої кляси. Ми заявляємо нашу готовість боронити ся на сім ґрунті обєднано зі всіми робітничими орґанізаціями, независимо від їх напрямку. Ми уважаємо необхідним кликати всюди профсоюзи взяти на себе орґанізацію і переведенє сеї боротьби. Лише тоді ми попробуємо зорґанізувати боротьбу без представників і провідників реформістичних союзів і проти їх волї, коли вони в сїй боротьбі окажуть ся не по стороні робітників а по стороні буржуазії.

9) Боротьба за заробітну платню працюючих в менше важних галузях продукції повинна вязати ся з виступами робітників, занятих в суспільно-необхідних підприємствах. В свою чергу, боротьба зелїзничників, матросів, гірників і робітників инших катеґорій, маючих міжнародне значінє, повинна переходити при піддержці і помочі робітників в сусїдних краях.

В краях низької валюти найліпшою основою для втягуваня мас в загальну боротьбу є охоплюючий всїх робітників виступ проти дорожнечі предметів першої необхідности, і за робітничу контролю над продукцією, над торговлею, над установленєм цін — з одної сторони, і проти переложеня заможними клясами на плечі робітників всієї матеріяльної виплати за війну і всього податкового тягару — з другої.

В кольоніяльних і півкольоніяльних краях: Індії, Китаю, Яві, а також в молодій капіталістичній державі Далекого Сходу — Японії пролетаріят також веде боротьбу проти своєї молодої підіймаючої голову рідної буржуазії і проти чужинецьких експльоататорів гнобителів.

Червоний Інтернаціонал Профсоюзів і робітники старих капіталістичних країв порадою і ділом повинні прийти на поміч молодому революційному пролетаріятови Далекого Сходу в його спробах завоювати собі людські умовини істнованя і скинути ярмо чужинецьких і своїх експльоататорів.

10) Революційні союзи повинні брати на себе ініціятиву створеня єдиного фрноту, маючи, розуміє ть ся, на увазі, що фронт створюєть ся для боротьби, а не для співробітництва кляс. Ті елементарні і повседневні нужди робітників (заробітна платня, день праці, житевий урівень, жіноча і діточа праця і ин.), котрі тепер поставлені на карту, завдяки зорґанізованому наступови капіталу, повинні лягти в основу боротьби, причім революційні союзи, їх керманичі повинні зробити все, що в їх силах, для сього, щоби довести до кінця почату боротьбу.

11) Єдиний фронт створюєть ся таким робом, виключно для боротьби, і в тій мірі, в якій робітничі орґанізації, реформістичні і всякі инші, готові бороти ся хочби за елементарні домаганя робітничої кляси, в тій мірі революційні союзи повинні йти з ними рука в руку. Рішаючим моментом є хвиля акції, абсолютне і катеґоричне відмовленє від якого би то не було клясового співробітництва і затриманє своєї орґанізаційної і політичної самостійности. Єдиний фронт ні в якому разі не означає відмовленє ся від своїх прінціпів, від своєї програми і від своєї тактики. Заключаючи угоду для переведеня наміченої кампанії, революційні союзи ведуть аґітацію і пропаґанду своїх ідей, своїх прінціпів.

Єдиний фронт означає створенє братерства по оружю з сими пролетарами, котрі ріжнять ся з нами в поглядах на питанє про остаточні цїли боротьби. Єдиний фронт означає братерство по оружю всїх членів пролетарської кляси в боротьбі проти спільного ворога, — буржуазії і виразно протиставить опір проповідуваному Амстердамцями клясовому співробітничаню з капіталістами.

12) Нахил робітничої кляси до єдности і при тому до єдности на ґрунті протиставленя діяльности капіталу, лякає руководячі круги Амстердамського Інтернаціоналу і їх орґанізації. Ми бачимо, що в хвилю найострійшого наступу капіталу, найбільше божевільного обстрілу робітничих орґанізацій зі сторони буржуазії, руководячі елементи Амстердамського Інтернаціоналу проводять систематичний розкол профсоюзів. Се мало місце в Франції, де завдяки тактиці реформістів весь професійний рух того краю поставлено в скрайно тяжке положенє, се саме тепер проводить ся з такою самою рішучістю в Швайцарії, де один із стовпів Амстердамського Інтернаціоналу взяв на себе ініціятиву виключеня ряду найбільших секцій союза металістів тільки за те, що вони не годять ся з реформістичною тактикою. Таке саме злочинне відношенє до єдности профсоюзів ми бачимо і в инших краях. Амстердамський Інтернаціонал у відповідь на збільшаючий ся нахил робітничої кляси до єдности, в найтяжшу хвилю для робітничої кляси, виступає як руководитель розколу, волїючи угоду з буржуазією ніж угоду з революційними робітниками.

13) Таке поведенє руководячих кругів Амстердамського Інтернаціоналу і його національних орґанізацій не повинно перешкодити Червоному Інтернаціоналови і всім орґанізаціям обєднаних в ньому ставити перш всього єдність в акції і виступах. Треба звертати увагу робітничих мас на необхідність сеї єдности і в разі відмовленя верхів від спільної орґанізації виступу, в разі відмовленя профсоюзів від угоди з революційними союзами тільки тому, що вони революційні і комуністичні, звертати ся до членів реформістичних союзів, викриваючи перед ними всю злочинність такої тактики і всю шкоду її для робітничої кляси взагалі.

14) Необхідно всюди закликати сторонників Амстердамської Міжнародної Федерації Профсоюзів, з одної сторони, і анархістів — з другої, до орґанізації і спільного переведеня тої боротьби з комуністами синдикалістами і членами профсоюзів. Ні в якому разі не відмовляючи ся від наших прінціпів, ми повинні і будемо затримувати клясову дісціпліну там, де відріжняючі ся в поглядах годять ся спільно з нами бороти ся.

15) Всї наші сторонники повинні і надальше обєднувати ся в краєвім масштабі довкола свого центра і в міжнароднім масштабі — довкола Червоного Інтернаціоналу Профсоюзів. Коли прочі робітники будуть спільно з нами бороти ся, то дуже скоро досвід і практика боротьби розкриють перед робітниками половинність і слабі сторони реформістичних і анархістичних метод і поможуть їх перемогти. Безуслівна відданість і вірність всїх товаришів в спільній боротьбі, готовість на жертву і добрий примір в боротьбі, виказаний сторонниками Червоного Інтернаціоналу, повинні привести пролетаріят до побіди.

16) Одночасно з найенерґічнійшою кампанією за обєднанє всїх частий робітничої кляси на ґрунті практичної програми оборонної боротьби, революційні союзи повинні далї ще вести свою основну роботу єднаня мас для аґресивної акції проти капіталу. Чим енерґічнійша, пляномірнійша буде робота революційних союзів над поширенєм своїх ідей і над орґанізацією своїх союзників, тим скорше вдасть ся зєднати робітників ріжних напрямів довкола конкретних, революційних, оборончих і аґресивних акцій проти капіталу. В сїй своїй роботі революційні союзи повинні памятати, що чим сильнійші вони будуть як революційні союзи, тим успішнійше і скорше прийде пролетаріят до створеня свого єдиного фронту і що єдиний фронт не ціль, а тільки средство до цїли. Найблища-ж ціль — відбити наступ капіталу, щоби відтак перейти до наступу для завойованя робітничою клясою всеї разом взятої політичної і економічної влади.

НАДІСЛАНЕ

АГІТУЮТЬ ВЖЕ НИШКОМ ЗА БОНДАМИ.

Вегревіл, Алта.

Петрушевичів висланець до Канади за грішми ще в Вінніпегу, а вегревільські паничі вже нишпорять за "бондами"... Не тому, щоби самих купити, але щоби продати фармерам. Нишпорять тихцем, неначе, якась нелеґальна справа. І дивно, що паничі се якісь нові, які кажуть, що хочуть попрацювати для української громади. Старші паничі покищо ще сидять і не рипають ся: чи може тому, що вони нераз вже попаслись між фармерами і беруть собі справу бондів "байдужно", чи може тому, що фармері добре вже їх знають і вони не вірять в свій успіх між фармерами.

Товариші фармері! Ви знаєте вже сих паничів, які шукають за легким хлїбом, а щоби його дістати, то мусять випомпувати з наших кишень доляри, яких нам самим не вистарчає на прожиток. Отож добре позавязуйте свої кишені, бо ті паничі уміють так солодко говорити про горе українського народа в Східній Галичині, що вони вас тими словами розжалобляють і ви віддасьте їм послїдний цент. Але чи сей цент піде на поміч страдаючому населеню Сх. Галичини? Де-ж там. Хіба то пани такі дурні. Частина сих гроший лишить ся в кишенях тутешних паничів, частина у вінніпеґських, а решта піде до віденських панів. Тому віденські пани і прислали сюди свого висланця. Тих сто тисяч долярів, які зложили Українці в Америці, вони вже зїли. Що то для них сто тисяч долярів? Вони міліони забрали в Галицької армії, лишивши її голу і босу і голодну на ласку царського ґенерала Денікіна, і зїли ті міліони за пару років. Бо вони хочуть їсти і у Відни і в Парижі і в Римі, хоч там посухи не було. Бо в найбогатійшім краю, щоби їсти, треба працювати, А се-ж, прецінь, міністри. Хто-ж таке вигадав, щоби міністри працювали. Міністри лише для того, щоби державою правити. Але в Петрушевича і його міністрів нема держави. Тож вони мусять йти до нас жебрати. Вони кажуть, що як будуть мати державу, то вернуть нам гроші навіть з процентом. Чи-ж не смішне? А де вони тих гроший візьмуть? Розуміє ть ся, здеруть в Галичині з нашого батька, брата, сина і "віддадуть" нам. Єсли вони дістануть свою державу, то будьте певні, що вони з наших рідних гроші сї здеруть, але біг знає, чи нам віддадуть. Бо є ще пани, які скажуть — ми перші.

Зрештою, злишнім буде тут говорити про се, як буде в тій державі, коли сама та держава написана вилами на воді. Сї пани використовують тільки тяжке положенє українського населеня Галичини, щоби підійти до нас, товариші фармері, і сказати: "наші брати і сестри мучать ся в польськім ярмі, то-ж давайте нам гроші".

Вони хвалять ся, що за гроші вони визволять Галичину. Се є підла брехня. Вони мали гроші, мали стотисячну армію і все те змарнували. Гроші розстратили, розікрали а армію запродали Денікінови, згноїли в польських таборах, а рештки тої армії ще тепер догниває в чехословацьких таборах.

А нинї вони кажуть, до нас, товариші фармері і робітники, дайте нам гроший. Не дайте їм ані цента! Досить вони вже нас дурили. Берім собі примір з робітників. Помагаймо працюючому населеню Галичини тільки не через панські руки, але через робітничі. Робітник знає горе і нужду свого брата і робітника, бо він сам жиє в горі і в нуждї. А пана ніколи не нагодуємо, бо його черево бездонне. Отож ще раз, я, як один із вас, кличу: Не даймо ані цента панам!

Вегревілець.

БОРОТЬБА З ОКУНЦОВЩИНОЮ.

Монтреал, Канада.

Російські робітники в Монтреалї ухвалили на своїм масовім вічу, скликаним російським відділом Роб. Парт. Канади 14. вересня, слїдуючу резолюцію:

"Ми робітники і селяни, виходці робітничо-селянських републик, зібравшись на масовім зібраню і розібравшись в статях Окунцова, ухвалюємо йому, Окунцову, нагану за його контрреволюційну аґітацію, яку він веде своїми статями в ґазеті "Новое Русское Слово". Ми заявляємо, що нічого спільного з ґазетою "Н.Р.С." і статями Окунцова не хочемо мати і відмовляємо ся сю ґазету читати. Сї статї Окунцова протирічать одна другій і ясно показують свою лож. Окунцов просто мстить в наслідок невдавшої ся йому авантури: йому снило ся, що в Росії чекають його всякі блага і стріви, а на ділі прийшло ся голодувати, як голодує инший російський революційний народ. І коли йому дали там по його заслугах, — він безстидно утік і як кождий авантурник, котрому не до вподоби суворі умовини революції, він бреше, маючи головно на цїли: інтриґувати і розскладати робітничий фронт.

Але ми, робітники і селяни, знаємо, які великі жертви поніс революційний авангард російського пролетаріяту, знаємо про його велике завданя: відродженє індустрії і сільського господарства, які взяв на себе пролетаріят і селянська біднота — ми остаєм ся вірними завойованю російського пролетаріяту і уважаємо, що тільки совітський лад при диктатурі пролетаріяту є спосібний привести поневолені працюючі маси до повної побіди над капіталом.

Г. А. Стульський,
секретар.

Товариші! Коли зміняєте своє місце побуту, подавайте завсїгди свою стару і нову адресу. Сим заощадите богато часу для адміністратора і скорше дістанете часопись на нову адресу.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ

одиноку українську робітничу ґазету на еміґрації в Европі

"НАШУ ПРАВДУ"

орґан Комуністичної Партії Сх. Галичини.

Виходить раз на тиждень.

Передплата для Америки і Канади виносить $2.00 на рік.

Передплату шліть на адресу:

"NASHA PRAWDA"
Postfach 53, Postamt 65,
WIEN, VIII., AUSTRIA.

УВАГА! ЕДМОНТОНЦІ УВАГА!

ЗАХОДОМ УКР. РОБІТНИЧОГО ДОМУ В ЕДМОНТОНІ
відбудеть ся

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 8. ЖОВТНЯ
О ГОДИНІ 8-ій ВЕЧЕРОМ
В УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ

МАСОВЕ ВІЧЕ,

на якім бесїдники будуть промовляти на тему:
РОБІТНИЧИЙ РУХ ПІД ТЕПЕРІШНИЙ ЧАС.

В суботу, дня 14. жовтня відіграєть ся перший раз в Укр. Роб. Домі в Едмонтоні драму в трох діях п. н.:

ГАЙВОРОНЄ.

Драма ся представляє селянське житє в Галичині, як то над нашими рідними знущались і ще знущають ся пани, попи, лихварі, панські гайдуки і инші пявки працюючих мас.

Приходіть на се представленє ґромадно і кличте всїх своїх знакомих.

ПОЧАТОК О ГОД. 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ПОШУКУЮ свого брата Юзька Гурського, який перебував давнійше на фармах в Манітобі а відтак в Вінніпеґу. Прошу його зголоситись на мою адресу:

Peter Gurski
250 Rupert St.
(80) Vancouver, B. C.

ПОШУКУЮ свого рідного брата Василя Лисенька, з села Топоровець, пов. Чернівці, Буковина, котрий перебував рік тому назад в Ню Йорку і від того часу я не маю про него жадної вістки. Хто про него знав би або він сам нехай напише на адресу:

Rose Lesenko
(81) Hillerest Mines, Alta.

КОЖДИЙ РОБІТНИК І ФАРМЕР, КОЖДА РОБІТНИЦЯ І ФАРМЕРКА ПОВИННІ ЧИТАТИ

ГОЛОС ПРАЦІ

місячний журнал для працюючого люду,

який містить статї про робітничий і фармерський рух, популярні статї з ріжних галузий науки, оповіданя, вірші, огляд важнійших світових подій так з робітничого руху, як і всяких инших, які мають своє значінє в відношеню до робітничого руху, словом — матеріял цікавий і вартісний для працюючих мас.

Всї видані дотепер числа можна одержати за надісланєм по 25 центів за кожде число.

Передплата на "Голос Праці" виносить: на рік $2.50; на піврік $1.25. Ціна поодинокого числа 25 ц.

Передплату належить посилати на адресу:

THE VOICE OF LABOR
UKRAINIAN LABOR TEMPLE,
Cor. Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man., Canada.

В СВІДОМОСТИ НАША СИЛА!

ЧИТАЙТЕ І ЗАМОВЛЯЙТЕ НАЙНОВІЙШІ КНИЖКИ В РЕДАКЦІЇ "УКР. РОБ. ВІСТИЙ":

Історія Культури	$2.50
Азбука комунізму	1.25
Шлях до влади	.50
Фікція нації і національної независимости	.35
Історичний матеріялізм	.35
Боги	.25
Фабричні розговори про економію	.25
Світова революція	.25
Тези і резолюції III. Конґресу Комінтерна	.25
Капіталізм і робітництво в Індії	.25
Маркс і Еенґельс про диктатуру пролетаріяту	.20
Марксізм і Дарвінізм	.20
Земля обітована	.20
Розкази про сили природи, ч. І.	.20
Перший Буквар Комуніста	.15
Розбийте кайдани	.15
Як фармер може дістати весь плід своєї праці	.15
Розмова про фізику	.15
Основні засади комунізму	.15
Комунізм і кооперація	.15
Промова на суді	.15
Двоногий	.15
Введене в національну економію	.15
Революційні пісні	.10
Як Галичан втягнули в контрреволюцію	.10
Що таке радян. власть і як вона будуєть ся	.10
Провідники революційного руху на Україні	.10
Париська Комуна	.10
Боротьба за істноване	.10
Розкази про сили природи, ч. II.	.10
Сучасне становище сільського госп. на Україні	.10
Хто такі комуністи і Причта про воду	.10
Про правдиву і неправдиву віру	.10
Третий Інтернаціонал і його історичне значінє	.05
Диктатура пролетаріяту	.05
Хто такі комуністи і чого вони хочуть	.05
Церква і радянська власть	.05
Конституція Радянської України	.05
Межи людиною та машиною	.05
Нова політика Совітської Росії	.05
Завданя Спілки Комун. Молодїжи	.05
Піп Панкрат і тїтка Домна	.05
На чиїм боці справедливість	.05
З історії царя-голода	.05
Фармер і робітник	.05
В кігтях розпусти (драма в 5-ох діях)	.35
Ми і вони (народна драма в двох діях)	.35
Перед бурею (драма в 4-ох діях)	.35
Базар (драма в 4-ох діях)	.25
Мандрівник (драматичний ескіз в одній дії)	.25
Гайвороне (драма в 3-ох діях)	.25
Страйкер (драматичний образ)	.10
Журнал "Голос Праці" чч. 1, 2, 3, 4, 5 і 6 по	.25

Замовленя разом з грішми посилайте на адресу:

Ukrainian Labor News
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — — Winnipeg, Man.